

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613819104/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

og gik endelig i et Kloster, hvor hun henlevede sin Tid i from Betragtning, uden dog noget Øieblik at glemme den Afdøde. Dette er Historiens Hovedindhold, i hvilken Traaden for Resten, paa Romanskri- vernes Viis, er udtrukken saa lang som muligt, og hvori Opoffrelsen især, og de Optrin, der nærmest staae i Forbindelse dermed, ere anlagte paa at af- lokke Læseren en Mængde Taarer. Hvad siger nu De dertil, Adalbert? De, der besidder saa megen Dan- nelse og saa stor Dømmekraft, billiger De ganske den Bortflygtedes Opførsel?»

»Jeg ikke blot billiger den,« svarede Adalbert, »men jeg vilde, hvis det Hele grundede sig paa noget me- re, end paa en Romanskrivers Indfald, i høi Grad beundre den.« — »De finder da en saadan Handle- maade værdig til Efterligning?« — »Upaatvivlelig.« — »Jeg ikke,« svarede Emilie, »det Naturligste havde vel været først at høre Pigens Mening, thi hun var dog den, der burde give Udslaget, den Forskud- te havde siden vel funden Lejlighed til at flye.« Ef- ter denne Tale reiste Emilie sig, og gik sin Vei ud af Værelset.

»Af den Historie ere vi begge endnu ikke bleve klogere,« sagde Casimir, men Adalbert forfærdedes, thi han vidste nu med Vished, at hans Broder var hans Medbeiler. »Du elsker Emilie!« raabte han. »Ligesom du,« svarede Casimir. »Det er en anden Sag, jeg er ugift, men du er med de helligste Bænd forenet med en Anden.« — »Ja med en Skygge,« svæ- rede Casimir, »som Underverdenen hver Dag med stærkere Røst kræver tilbage.« Dermed gik ogsaa han, dog tog han først en Seddel frem, som han kastede paa Bordet med de Ord: »Læs dette Papiir! det angaaer baade dig og mig.«

Adalbert greb Seddelen med stærk Spænding, thi han ventede deri at finde nye Beviser paa sin Bro-